

Men hvorom Alt er, dersom Ændringsforslagene under Nr. 11 og 12 vedtages, saa forekommer det mig, at Forviklingerne blive endnu større; thi derved faae vi alle Reglerne om Hjemvisning og Hjemsendelse af subsistentsløse Indlændinge ind i denne Lov; og endvidere faae vi dem ligeledes ind i Fattigloven. Uden at gaa nærmere ind paa de forskjellige Oventualiteter, der kunne indtræde, skal jeg blot tillade mig at fremhæve, hvorledes Forskrifterne vilde blive, naar nærværende Forslag blev til Lov og Fattiglovsforslaget ikke blev vedtaget eller stadfæstet. Det vil være i de ærede Medlemmers Erindring, at de to Bestemmelser i de tvende Ændringsforslag, jeg her har bragt under Omtale, begge intimerer paa selv samme Maade som Løsgængerloven af 3die Marts 1860 § 1. Begge Bestemmelser intimerer paa den Maade: „Den, som streifer arbejdsløs om uden at kunne oplyse, at han er i Besiddelse af Midler til sit Underhold,“ men derefter tilføjer Løsgængerloven: „eller i det Mindste, at han søger lovligt Erhverv“. Vedtages nu den foreliggende Lov, saa bliver det altsaa Reglen, at den, som ikke kan oplyse, at han har Midler til sit Underhold, men dog oplyser, at han søger lovligt Erhverv, ikke kan straffes som Løsgænger; han vil derimod, forsaavidt Ændringsforslagene vedtages, falde ind under denne Lov, og skal saa hjemsendes til sit faste Opholdssted eller et andet Sted, der muligen er hans Forsørgelseskommune og muligen ikke, hvormod den, som end ikke kan oplyse, at han søger lovligt Erhverv, skal afleveres til Fattigvæsenet og hjemsendes til sin Forsørgelseskommune. Det er altsaa dette ene Moment, om den Paagjældende kan oplyse, at han søger lovligt Erhverv, eller om han ikke kan oplyse det, som gjør den væsentlige Forskjel, at i det ene Tilfælde skulle Omkostningerne afholdes af Forsørgelseskommunen og i det andet Tilfælde af en anden Kommune. Jeg kan imidlertid ikke skjønne, at det Moment, om den Paagjældende tilfældig kan oplyse, at han søger lovlig Erhverv eller ikke, kan have en saadan Betydning i den Retning, at Omkostningerne skulle falde paa forskellige Kommuner. Jeg ser heri en yderligere Opfordring til at lade min Stemme bidrage til, at hele Spørgsmaalet om Behandlingen af Indlændinge udsættes for derved at fjerne de Forviklinger, der kunne opstaa deraf, at disse Regler behandles i to forskellige Love. Jeg agter derfor at stemme for Ænderændringsforslagene til Forslaget under Nr. 11, men imod selve Ændringsforslaget og ligeledes imod Ændringsforslaget under Nr. 12; derimod for Ændringsforslaget under Nr. 13, men ganske vist ogsaa for Ænderændringsforslaget under Nr. 14, da jeg har Betænkelighed ved foreløbig at lade det bero alene ved de Regler, som indeholdes i Løsgængerlovgivningen. Naar man imidlertid stemmer for Forslaget under Nr. 14, skal jeg for mit Vedkommende iøvrigt ikke tilbaaeholde,

at jeg finder, at dets Form ikke er ganske helbig, og at jeg formener, at det navnlig maatte forandres saaledes, at alle de Bestemmelser, der alene angaa Udlændinge, ligefrem hæves, hvormod de andre Lovbestemmelser kun ophæves, forsaavidt de angaa Udlændinge. Jeg kan ikke negte, at jeg lægger megen Vægt paa, at der kunde ske en saadan Forandring eller en lignende Forandring, hvorved de Ulemper, der klæbe ved Ænderændringsforslaget, og som navnlig er fremhævet af Justitsministeren, kunde ophæves; men skulde det ikke ske, skal jeg finde mig deri. Imidlertid skal jeg dog henstille til det ærede Udvalg, om det ikke maatte finde Anledning til, hvis Ænderændringsforslaget under Nr. 13 vedtages, da at foreslaa, at Sagen gaar tilbage til Udvalget, for at Ænderændringsforslaget under Nr. 14, hvis det ligeledes maatte blive vedtaget, kunde faae et mere korrekt Indhold.

Formanden: I Anledning af denne Henstilling skal jeg strax gjøre opmærksom paa, at Sagens Tilbagevisning til Udvalget jo ganske vist kunde ske endnu, men ikke midt under Afstemningen, saaledes som ved Sagens Slutning med den Virkning, at der skulde kunne stilles Ænderændringsforslag. Det er en feil Forudsætning, hvorfra det ærede Medlem gaar ud.

Ordføreren (Drenbøl): Den ærede sidste Læser kom ind paa et ganske nyt Spørgsmaal, som ikke før har været fremmat under den lange Diskussion her ved 3die Behandling, ligesaa lidt som det blev berørt under Sagens 2den Behandling; hvor det jo rettest hørte hjemme, og det høje Thing vil derfor ikke finde det underligt, at jeg ikke nærmere indlader mig paa Drøftelsen af dette Spørgsmaal, nemlig om Refusionen af Hjemsendelsesomkostningerne, saaledes som denne er bestemt efter Afstemningerne ved 2den Behandling i Forslagets § 18. Jeg vil derfor afholde mig fra nu at komme ind paa dette Spørgsmaal, som jeg har troet, at hele Thinget var enigt om at vedtage, saaledes som det forelaa. Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at Redaktionen af Udvalgets Ænderændringsforslag under Nr. 12 med Hensyn til det Sted, hvor den paagjældende Person skal sendes hjem, og Redaktionen af § 18, saaledes som den blev vedtagen ved 2den Behandling, er ordret tagen fra den Forhandling, som i næstforrige Samling fandt Sted her i Landstinget over Fattigloven, og stemmer med, hvad der da blev vedtaget af Thinget; Thinget har altsaa den Gang vedtaget denne Redaktion og har nu ved denne Sags 2den Behandling vedtaget den samme Redaktion, hvorfor jeg tror, at jeg ikke nu behøver at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Naar det ærede Medlem sagde, at der vilde komme noget Betynderligt frem derved, at man behandlede Spørgsmaalet om Hjemsendel-